

מִרְאָה Rima, fissura. 2 Reg. 12. 6, 7. Aff. Ezech. 27. 9.
HALO Rimatus est, investigavit, exploravit, inquisivit, probavit, expertus est. Jud. 14. 18. Part. Prov. 17. 3. **בְּדַקֵּן** Num. 5. 19. Jon. Inf. לִמְבַּדֵּק Jer. 31. 37. Imp. Jud. 18. 2. Fut. 1 Sam. 20. 12. Pah. בְּדַקֵּן Num. 44. 5. Heb. נִחְשָׁנָה Unde Muns. Auguratus est. **בָּרוֹךְ** Investigator, qui sortilegia explorat, an bonum sit opus aliquod inchoare; & qui mastari pecudis membra explorat interiora. Sch. Apud Medicos, בָּרוֹךְ וּמְנוּסָה expertum & probatum.

בָּרוֹךְ Rima, fissura; ruina, labes. 2 Reg. 12. 8. Muns. Infirmum, turpe. **בָּרוֹקָה** Stagnum. Pl. בָּרוֹקִי Erubb. f. 21. 1. Flumen, fluminis eruptio & effractio, inundatio. Bava Metz. f. 66. 2. Sanh. f. 7. 1. It. Tabulatum, substructio. Bava batr. f. 61. 1. init. Scrutinia. Schab. 2. 1.

בְּרִיקָה, בְּרִיקָה Inquisitio, probatio. Propriè dicitur de rebus ad causa essentiam non pertinemibus. Maimon. in Sanhedr. o. 4.

SYR. **כַּטְבֵּת** Renovavit, restituit, reparavit, sparsit, defluxit, investigavit, promulgavit. 2 Reg. 12. 6. Part. Pl. Isa. 10. 1. const. Ezech. 27. 9. Jud. 5. 15. Inf. 2 Reg. 22. 5. Pahel, **כַּטְבֵּת**

Scrutatus est; Indicavit, promulgavit: prædict. Num. 21. 18. Job. 29. 16. Isa. 16. 7. Luc. 20. 37.

Fut. Job. 11. 57. & 16. 25. Ethpah. **כַּטְבֵּת**

Indicatus fuit, Act. 9. 24.

כַּטְבֵּת Investigatio, manifestatio. It. Resciens: reparatio, fartum tecum, 2 Reg. 12. 5. 7, 8. Aff. v. 6. Pl. Aff. Ezech. 27. 9.

כַּפְרָה Investigator. **כַּפְרָה** Manifestatio.

כַּפְרָה Expositor, interpres. Deut. 33. 21. Jud. 5. 9, 14.

S A M. פְּתַזֵּחַ Intumuit. H. בְּצָקָה. Deut. 8. 41.

A R. **כַּלְוָתָה** Dispersio supellestilis. & Profusio verborum, diffusio sermonis.

vr. i. q. Hebr. מְטוֹרָה Spurius. Deut. 23. 2. A. Sam.

P. P. Pl. סְלַבְּצָעָם Dispersi. Joh. 11. 52.

Ethpa. סְלַבְּצָעָם Disseminatus, dispersus est. Gen. 9. 19. Act. 8. 1. Fut. Joh. 16. 32. Marc. 12. 47.

Part. Conversantes. BB.

סְלַבְּצָעָם Sementis. סְלַבְּצָעָם Disseminatus.

סְלַבְּצָעָם Dispersio, disseminatio.

סְלַבְּצָעָם Dissipans, disperdens, pessundans. Santali radix. Nomen plantæ vel radicis utilis ad ulcera dissipanda.

S A M. פְּצָא Dispersit, separavit. Num. 10. 35. Deut. 4. 27. & 30. 3. at v. 4. (nisi sit error) vr. contrarium significare.

A E T H. IV. אֶלְעָזָר: Dilexit, voluit, appetivit, desideravit, præelegit, præposuit. Ps. 83. 11, 12. & 86. 1. & 108. 16. & 118. 30. Mar. 15. 16. Phil. 3. 6, 7. At Heb. 12. 5. vr. contr. signif. Neglexit, sprevit. V. תְּלָזָעָם: Certavit, contendit, studuit, conatus fuit. c. c. עֲלָזָעָם. Luc. 14. 8. 1 Tim. 5. 24. 2 Cor. 9. 16. et 11. 21. Gal. 2. 2. 1 Pet. 1. 7.

אֶלְעָזָר: Certamen, cursus. 2 Tim. 4. 7.

A R. **כַּלְוָתָה** Fut. O. Aet. Properavit, festinavit, accurrit. cc. إلى. Hinc, s. potius à seq.

בָּדָרָה, **בָּדָרָה** Eru-

perunt illi impetus animi irati. & Prævertit: præoccupavit. III. i. q. I. Manè surrexit. Gen. 31. 21. Festinavit. Deut. 1. 41. 1 Reg. 20. 41. Prævenit. Sap. 6. 14. Accurrit. Eccli. 18. 22. Marc. 5. 6. it. Properavit facere ei; & eum prævertere, cca. it. Superbivit, Gigg. IV. Orientem vel lucentem sibi habuit plenam Lunam. VI. Simul festinavit. Accinxit se ad opus. VIII. Properanter accurrit ad arma, festinavit capessere ea. Cum celeritate prehendit aliquem & obruit. cca.

בָּדָרָה, Pl. **בָּדָרָה**, Luna, spec. plena. Eccli. 39. 16. quia, ita ut volunt, oriri properat occidente Sole: occidere eo

oriente. **לִילָּה** **בָּדָרָה** Dies decimus quartus. Inde est cujusque Mensis, ut qui Arabibus est Lunaris. it. Discus, genus paropisidis. Gigg. 2. Maturæ ætatis & plenæ formæ

& nervos papillæ virilis seu infra. Gigg.

בָּדָרִי Antelucanus. Jer. 24. 2. 2, Qui properè testatur & temerè. Gigg.

i. q. **כְּלָמָס** Additamentum cibi, ut olera & res aromaticæ. BB.

בָּדָרָה **בָּדָרָה** Citó. Prov. 30. 34. Act. 22. 18.

فُوطِيْفَار **بَدَرِيْرَا** Phutiphar, eunuchus Pharaonis. Saad. Genes. 39. 1. Bd.

בָּדָרָה **בָּדָרָה** Fut. O. Seminavit, serendo sparsit, etiam ventilando. Psa. 125. 6. Mat.

25. 24, 26. II. Dispergit. Sine modo & mensura erogavit opes, easque prodigando dissipavit. cca. V. Id. it. Corrupta fuit aqua, ita ut flavidum colorem induerit. Gigg.

בָּדָרָה, Pl. **בָּדָרָה**, i. q. بَدَر, بَدَر

Semen, sementis. Gen. 47. 24. Num. 18. 27, 30. & Deut. 15. 14. Var. Lect. & Primum plantæ germen.

בָּדָרָה **בָּדָרָה** Omnifariam.

Quoquover-sus & in omnes partes: ut cum ita gressus dispergitur.

בָּדָרָה Nom. putei Meccani.

בָּדָרָה, Pl. **בָּדָרָה**, Qui arcana reticere non potest, sed quidvis divulget & dispergit.

בָּדָרִי Inanis, vacuus.

בָּדָרָה junctim quoq; i. q. سَلَمَةٌ, Multus.

בָּדָרָה et بَدَرَلَانِي, Garrulus, blatero, qs. Verborum sparisor.

בָּדָרָה Prodigus, dissipator & dilapidator opum.

בָּדָרָה v. in بَادَرَوْج Ocimum, et

i. q. Heb. شَلَّش dimisit, قَدَّق.

A.R. **بَلْوَقَةُ** Dispersio supellectilis. & Profusio verborum, diffusio sermonis.

بَلْوَقَةُ vr. i. q. Hebr. **מִתְרָא** Spurius. Deut. 23. 2. A. Sam.

بَلْوَقَةُ, i. q. **بَلْوَقَةُ**, Dispersus fusus permisusque fuit, **فِي**. ut sanguis aqua. **وَعَلَى**

بَلْوَقَةُ, Pl. **بَلْوَقَاتُ**, et c. 5, Index & dux viæ. 2, Parvus ac levis.

بَادِفَةُ حادف Defrumentum. Vinnm dactylorum. At junctim, Acumine ingenii pollens.

بَادِفَةُ Pl. **بَادِفَاتُ**, à Pers. **پاداف**, Pedes. et Dux indexque viæ, in primis in latrunculorum ludo, **سَطْرَخْ** dicto. 2, Genus accipitris s. falconis.

بَادِفَةُ Qui verbis potior quam factis.

البَادِفَةُ apud G. Nub. p. 12. l. 14. Ar. Quid sit non docent Interpp. et quod solvere non poterant abscidere. Bd. Preculae. R.

בַּדֵּן CHAL. **בְּדֵד** Dispersit, dissipavit, ventilavit, ex Heb. **בַּדֵּן**. Psa. 68. 31. Part. **מִבְדֵּר** Psa. 53. 6. P. P. Di-spersus. Jer. 50. 6. Pl. **כֹּסֶף** Isa. 11. 12. Inf. **לִבְזָרָה** Ezech. 20. 23. Imp. Psa. 144. 6. **פָּעַת** Psa. 147. 16. **לִבְזָבָה** Dispersus est. 1 Sam. 13. 11. Inf. **בְּאַתְּפָרָה וּתְחִכָּה** Cum dispersi fueritis, Ezech. 6. 8. **פָּעַת** Gen. 11. 4. T. Hier. Berach. c. ult. fin. v.

בְּבִזּוֹר Dispersio. Isa. 30. 30. Zach. 10. 2.

בְּבִרְנִית Fœmina prodiga, dissipatrix bonorum suorum. Rab.

SYR. **بَرْنَيْت** Sparsit semina, dispersit, dissipavit. Luc. 15. 13. Part. Mat. 12. 30. Joh. 10. 12.

بَلْوَرٌ Pl. **بَلْوَر**, Luna, spec. plena. Eccl. 39. 16. quia, ita ut volunt, oriri properat occidente Sole: occidere e oriente. **لِيَلَةُ الدَّدَار** Dies decimus quartus Inde est enjusque Mensis, ut qui Arabibus est Lunaris. it. Discus, genus paropidis. Gigg. 2, Maturæ ætatis & plenæ formæ juvenis. it. Dominus. Gigg. 3, Nom. loci, forte i. q. prox. seq.

بَلْدَر c. Nom. loci in Arab. prope Meccam, nobilitati pugnâ Muhammedis. Cor. Sar. 3. 123. Propriè Nom. est cujusdam aquæ s. putei, à viro, nomine Bedr, denominati. **بَلْدَر** Frægium Bedrense, ibidem loci commissum.

بَادِر Plenâ luce splendens Luna.

بَادَار Pl. **بَادَار** Ch. **بَادَار**, Area in qua triturantur fruges. Deut. 16. 13. Judic. 6. 37. 2, Annona succisa, simili que coacervata. Gigg. 3, Præstantia cibi. Id.

بَلْدَر, Pl. **بَلْدَر**, Pellis agnina vel hædina, s. potius ex ea culeus, in quo tanquam vase lac deportatur aliò, vel assertatur: cui imponitur butyrum, **بَادَار** Mis-ádaton vocant: & utrumque quidem, si agnus vel hædus à matre jam depulsus fuerit. Si lactantis sit pellis, lac excipiens **بَادَار** Sjecwadcr, butyri verò uter **أَلْبَانَةُ** occa. Si denique anniculi aut bimi sit, culeus lactis est.

بَطْ وطبا marbon, **كَبِي** Nih'jon. 2, Acutè & promptè butyri videns oculus, à celeritate. it. Nitens & pulcher oculus instar Lune. 3, Pondus decies mille Dirhem, s. drachmarum Atticarum 6666 $\frac{2}{3}$. Talentum. Exod. 25. 39. 1 Reg. 20. 39. 1 Par. 19. 6.

بَادَر, Pl. **بَادَر**, Acies: vehementia animi & celerior impetus. & Quod derepente incidit exciditve, ut cum lingua præcurrit mentem: vel cum quid ex tempore fit vel dicitur. 2, Pl. Carnes, quæ sunt inter humeros & collum, it. Duplex caro supra venam,

qs. Verborum sparsor. **بَلْدَار** Prodigus, dissipator & dilapidator opum.

بَلْرُوج Ocimum, et v. in 5. **بَلْرُوج**

بَلْرَقَةُ i. q. Heb. **שְׁלָמָה** dimisit, Deduxit, (resp. qs. **טָהָרָה**) ôλεφύλαξ custos viæ. Ros. Pers. p. 292.) penetrare fecit. Gen. 12. 20. Var. Lect. Avic. I. p. 184. l. 30. Ar. it. Submersit: Subiit in venas: Int. Avic. I. p. 603. l. 40. & per Δ 48. 42. Ar. forte, & Penetratio ejus.

بَلْرَقَةُ i. q. **حَلْمِس**, al. **حَلْمِس**, Contemptus, abjectus. Storea. Gigg.

بَلْرَقَةُ i. q. **حَفَارَهُ**, al. **حَفَارَهُ**, Contem- ptus, vi-sipensio. Feretrum, & cum cadavere. Gigg. Fovea. Bd.

البَلْرَقَةُ Medicina penetrare facientes. Int. Avic. II. p. 155. l. 42. Ar.

بَدْر SYR. **بَدْر** Semen piperis. F.

بَدْر Medicamenti genus, Ar. **كَبَدَت**

dictum. Al. i. q. أَدْرِبَجَان.

A.R. **بَلْسَفَان** i. q. **البَلْسَفَان**, quod vide. Avic. I. p. 192. l. 19. Ar.

البَلْسَفَان Int. Albedsamen est rübedo ex-tranea similis rubedini ejus in quo incipit lepra, quæ appetet in facie ejus, &c. Avic. II. p. 161. l. 1. & 2. Ar.

بَهَّة m. Inanitas, vacuitas, res in-anis. Gen. 1. 2. Isa. 34. 11. et 4. 23.

CHAL. **בְּהַת** i. q. Heb. R. Sal. vertit **לְקֹרֶת וְצֹרֶת** v. Fuller. Mise. 3, c. 3. et 7.

בְּהַת Id. Bresb. rab. s. 2. Gr. Bod. B. M. **בְּהַת** Id. Gen. 1. 2. T. Jon. & H.

SYR.